

Kázání Marka Vanči z 6. března 2022 v Chotěboři a Krucemburku

I. čtení: Ž 14

II. čtení: Iz 40, 27-31

Milé sestry a milí bratři,

Celý SZ nemá ani stín pochybnosti o Boží existenci. V myšlení bible, které formovalo prorokovi posluchače, měl Bůh a jeho moc ústřední místo. Jen blázen říká, že není Boha, slyšíme ze čtrnáctého žalmu. To až naši současníci žijí ve tmě popření Boží moci a svrchovanosti, to až dnes byl Bůh většinou lidí odsunut jako nepotřebné harampádí. A ani dunění války, které slyšíme až sem, na tom, zdá se, nic nezmění.

Posluchači měli tehdy jiný problém, říkali, má cesta je Hospodinu skryta. Můj životní příběh a Bůh – to jsou přece dvě velmi vzdálené skutečnosti. Bůh existuje, ale nemá na mne čas, nezajímám ho. Žijeme v bezvýchodné situaci, říkali si tehdy Izraelci v Babylóně. Bůh je, jistě, ale také tu je naše poroba, naše zdeptanost, naše menšinovost uprostřed cizího a nevěřícího pokolení. Tak nějak myslely zbytky Božího lidu kdysi v Babylóně. A k nim teď zaznívá slovo proroka. Proti jeho zvěsti stojí jejich unavená rezignace, asi jeden z nejvážnějších protivníků Božího slova. Jistěže, Bůh je, ale jsou tu také dějinné mechanismy, jejichž vývoj nás dusí a potlačuje. Bůh nám může pomoci, ale má k tomu ještě chuť? Má chuť se míchat do lidských problémů a průšvihů?

Je těžké důvěřovat Bohu, když člověk vidí stále nová vítězství hlouposti, podlosti, agrese a zla. A právě lidem, kteří jsou jakoby uhranuti mocí zla, obludností lidského hříchu a mocí nepřátel, prorok ukazuje k osvobodivé Boží velikosti. A říká, podívejte se vzhůru – „kdo svou hrstí odměřil vodstvo a pídí nebesa změnil? Kdo změnil Hospodinova ducha a byl mu rádcem, kdo ho vedl k poznání“? Ty prorokovy otázky byly určeny malomyslným lidem, kteří byli semleti událostmi, tak, že zapomněli Boha chválit písněmi i životem, přestali počítat se svrchovanou Boží mocí, která je nad celou zemí a nad každým člověkem. Ty otázky jsou darem i pro nás. „Kdo shrnul v odměrku všechn prach země a hory odvážil na vahadlech, pahorky na vážkách“? To není jakási básnická prostomyslnost, která se jen tak ptá. Je to Boží směrovka, která nám ukazuje naše meze, jakýsi Boží mantinel, vymezující hranice a odkazující nás k pokornému úžasu. Nestačíme pochopit taje přírody, nechápeme stvoření, jak bychom mohli obsáhnout a pochopit Tvůrce? Všechny ty prorokovy otázky, které i na nás dotírají, nám nedovolují brát život samozřejmě a bezmyšlenkovitě. Směřují k tomu, abychom viděli dílo, které chválí svého Mistra. Ten Bůh, který je, jak vyznáváme v Apoštolském vyznání víry, Stvořitelem nebe i země, je Bohem silným, který stačí na tvůj život i se všemi jeho problémy, ano stačí na záchranu z prázdnoty těch, kteří žijí, jakoby Boha nebylo. „Ke komu mě chcete připodobnit, aby mi byl roven? praví Svatý“. Tak se Bůh ptá i nás, kteří si připadáme životem zapomenuti, jako jehla v kupě sena, s pocitem, že na nás Bůh zapomenul, že má jiné starosti, než nás poslouchat, vést, chránit a milovat. Pochybujeme a nevěříme, že by to tak mohlo být.

Sestry a bratři, mnozí mezi námi podleli naivitě, že se v našem světě nemůže nic stát. A najednou jsme se ocitli na pokraji třetí světové války. Jsme svědky šílené akce šíleného muže, který je opilý velkoruskými představami o znovu vybudování sovětské moci. A jeho styl, řeči i provedení až děsivě připomínají jiného šílence, který rozpoutal druhou světovou. Rusko je hrozbou a se šíleným vůdcem nejde jednat. Tenkrát v době Izajášově také existovali pronárody, jejichž jména naháněla hrůzu. Ze souvislosti je zřejmé, že to byli Peršané, Asyřané, Médové. Dnes jsou to Rusové. A znovu bolestně poznáváme, že v tomto světě rozhoduje vojenská převaha. Jen ten, kdo má moc, je někdo. Jen ten, kdo má větší sílu, může něco znamenat. Děsíme se rozpoutané války. Ano, pravda se krčí v koutě, lež vyhrává. Láska umlká, roste nenávisť. Všechno se mění a jistoty mizí. Spravedliví prohrávají a poražení zatínají pěsti, zlo triumfuje. Ano můžeme prohrát, můžeme dokonce zemřít, kdyby došlo na nejhorší. Válka vede ke katastrofickým situacím, k množství mrtvých lidí a k všeobecné zkáze. To všechno přichází a může přijít i na nás.

Současná situace by nás měla vést k pokání. Co všechno jsme neudělali v minulých letech, aby se toto nestalo, jak jsme se osobně nasadili v této zemi proti zlu a podvodu? Všichni v tomto národě, kdo volili Zemana na Hrad, k tomu přispěli, všichni, kdo volili SPD nebo KSČM k tomu

přispěli, všichni, kdo volili ANO, přispěli ke korupci a ohýbání práva a posilovali hradního lháře. Všichni, kdo sdíleli a sdílejí prolhané maily, jsou vinni šířením nenávisti a lží. Všichni, kdo seděli doma a nic neudělali. A tak bychom mohli pokračovat. Je postní doba, je načase se kát za své sobectví a lhostejnost, za svou naivitu a přivíraní očí před zlem a nenávistí.

Mnoho věcí v naší současné situaci dopadá a dopadne zle. Ale je tady ještě Bůh. „On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému“. Bůh nezasáhne a zázračně nezastaví všechny svévolníky světa. Nezařídí mávnutím kouzelného proutku klid a mír na Ukrajině. Silný Bůh, o jehož slávě vypravují nebesa, nebere vážně mocné a pyšné, ale k smrti vážně bere utrápeného člověka. Ujímá se bezmocného, aby z něj udělal svědka své moci a síly, která se neztrácí, protože je stále obnovována. Mladí nemáme navždy, svěžest a radost ze života můžeme ztratit, můžeme o mnoho přijít, dokonce i o svůj život, ale síla těch, kteří počítají s Božími sliby, je stále nová. Není z nás. Je darovaná. Je to síla jenom pro ty, kteří kvůli své slabosti opravdu na Boha očekávají, jen ti ji mohou dostat, protože nejsou oklamáni iluzí vlastní síly a vlastní pyšné soběstačnosti.

Bůh se jednou provždy sehnul v Ježíši Nazaretském k těm, kteří nemohou dál, protože nemají svou sílu, jen svou slabost a nedostatečnost, své pochybnosti, svou úzkost. S těmi Pán Bůh drží, ten Bůh, který převrací naši logiku. Od Izajáše jde k Ježíšovi jeden směr – jedna ztracená ovce, která stojí za všechnu námahu, jeden groš, kvůli kterému se dům obrátí naruby, jeden pokání činící hříšník, který v nebi spustí gejzír radosti a je tam milejší, než 99 spravedlivých, suverénních a pyšných. Všechno nač my lidé dáváme, a nač spoléháme, je před Bohem nic. Pyšným se Bůh protiví a pokorným dává svou milost, která přesahá věky. Proto se ti, kdo Boha opravdu hledají, nemohou nikdy zklamat, nikdy nejsou opuštěni nebo zapomenuti, ponecháni své beznaději a strachu bezvýchodnosti. Býváme nejistí, býváme zmateni životem a jeho kotrmelci, býváme v nesnázích, jsme nemocní, blížíme se ke smrti, ale už nikdy nejsme sami. Bůh se tohoto světa o člověka nevzdal. Hledí na lidské zlo, ví, kdo je čím vinen. Lidské skutky zná a ví, jaké kdo z lidí má úmysly. Žádný přísluhovač zla se před ním neskryje.

Ale také zná tvou cestu, stojí u tebe, když si nevíš rady, když jsi na dně, když nemáš naději. Stojí s tebou jako věrný Pán, který tě na tvé cestě neustále hledá, volá a nese. Pro Krista, tvého Pána, dostaneš i tento týden tolik síly, kolik jí budeš potřebovat, neboť on to je, kdo „on dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému“.

Amen

Modlitba: Pane a Bože náš, ptáme se proč. Proč zlí lidé šíří zkázu? Proč byl rozbit mír? Proč musí nevinní trpět? Proč je věnována pozornost lžím a pravda je přehlížena? Proč umírají bezbranní? Proč musí být tolik strachu a neštěstí? A jak dlouho to všechno potrvá? Jak dlouho se na to budeme muset dívat? A jak dlouho se na to vydržíš dívat ty, Bože? Stojíme tady s otázkami, stojíme zde dnes tady bez odpovědí. Máme pochybnosti, taky vztek a pocit bezmoci. Příznáváme, že za to vše také můžeme, dochází nám to pomalu, ale i my tě prosíme za odpuštění. Shlédni na nás. Nemlč, Bože. Zastaň se práva. Ujmi se našich duší, abychom našli novou důvěru. Naději, že pravda a láska zvítězí. Nechceme žít obklopeni zlem a nenávistí. Dej ať teď slyšíme tvé slovo. Amen

Přímluva+Otče náš: Prosíme za mír na Ukrajině. Obměkči zatvrzelá srdce. Otevři dveře k rozhovorům. Veď všechny, kdo hledají cestu k zastavení bojů. Prosíme tě nyní za ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského, dodej také jemu svého ducha odvahy a rozhodnosti. Požehnej jemu a jeho spolupracovníkům, aby svou zemi vedli moudře a spravedlivě. Prosíme tě za ukrajinské matky, které mají ze všech největší strach o své děti. Za ty, které jsou s dětmi na útěku, ať dorazí do bezpečného cíle. Za ty, které jsou v krytech, aby byly ochráněny. Za ty, které se bojí o své syny ve zbrani, aby se šťastně s nimi shledaly. Za ty, kdo jsou daleko od bojů, aby nepropadly malomyslnosti. Prosíme tě za ruské matky, které nevědí, co se s jejich syny děje v armádě. Prosíme za ty, které svým synům nevěří, že jsou ve válce. Také jejich strach znáš. Otevři jim oči. I jim dopřej šťastné shledání. Prosíme tě za ruskou společnost, ukolébanou lživými zprávami. Probud' obyvatele Ruské federace, aby hledali pravdu, aby se přestali opájet velkoruskými sny a konečně v sobě pocítili soucit vůči napadené sousední zemi. Prosíme, dej Rusům odvalu vzepřít se zločinnému

Kázání Marka Vanči z 6. března 2022 v Chotěboři a Krucemburku

---

vládcí. Prosíme za představitele demokratických zemí, aby činili správné kroky na podporu spravedlivého boje. Požehnej všem, kdo obstarávají humanitární pomoc, kdo zajišťují místa pro uprchlíky, kdo přinášejí pravdivé zpravodajství. Bože, tvůj Syn věděl, že se nevyhne srážce se zlými lidmi a že ho čeká i smrt. Prosíme, v postní době soustřeď naši mysl na pokornou službu, na kající proměnu mysli, na utrpení, které je ve světě. A posilni v nás jistotu, že za všemi našimi porážkami i za naší smrtí se otevírá slavné velikonoční vítězství. Děkujeme ti za vládu, kterou máme, za premiéra, který je naším bratrem v Kristu, prosíme za jejich rozhodování, moudrost a odvahu. Otče náš...